

BEN İBRAHİM'İN DUASI VE İSA'NIN MÜJDESİYİM

Hadis kitaplarında Rasûlullah'tan rivayet edilen bir dua geçmektedir. Kısaca o dua şöyledir: "Ben İbrahim'in duası ve İsa'nın müjdesiyim"¹. Biz de bu nedenle, rivayetin doğruluğunu öğrenmek için Kur'an'ı ve diğer ilâhî kitapları araştırdık.

Kur'an'ı Kerim'e baktığımız zaman, Kâbe'yi onarım ile görevli olan Hz. İbrahim ve oğlu İsmail olayı anlatılırken, ikisinin de o kutsal mekânda yaptıkları bir dua vardır. Allah şöyle buyuruyor:

Bir zamanlar İbrahim, İsmail ile beraber Beytullah'ın temellerini yükseltiyorlardı: "Ey Rabbimiz! Bizden bunu kabul et. Şüphesiz sen işiten ve bilensin. Ey Rabbimiz! Bizi sana boyun eğenlerden kıl ve neslimizden de sana itaat eden bir ümmet çıkar. Ey Rabbimiz! Onlara, içlerinden senin ayetlerini kendilerine okuyacak, onlara Kitabı ve Hikmeti öğretecek, onları temizleyecek bir resul gönder. Çünkü üstün gelen, her şeyi yerli yerince yapan yalnız sensin. (Bakara 2/127-129)

Kâbe'nin onarımı bittikten sonra Allahın elçileri İbrahim ve İsmail, etrafında tavaf edilecek, namaz kılınacak ve sair ibadetler yapılacak olan bu kutsal mekâna, Allah'ın emri ile insanları çağırmaya başladılar.²

Burada, önceki ayette geçen iki hususa dikkat çekilmesi gerekir. Birincisi, Hz. İbrahim ve İsmail Kâbe'nin yanında: bizi sana boyun eğenlerden kıl ve neslimizden de sana itaat eden bir ümmet çıkar duasını yapmaları tesadüf değildir. Hatta bu olay şimdi ki Mekke'de gerçekleşiyor. İkincisi: onlara, içlerinden senin ayetlerini kendilerine okuyacak, onlara Kitabı ve Hikmeti öğretecek, onları temizleyecek bir resul gönder demeleri de dikkat çekiyor. Demek ki o zamanlar da Hicaz bölgesinde, Ummul-Kura denilen, yani şehirlerin anası olan Mekke'de ve civarında, putperestlik yaygındı.

Aslında bu dua, geleceğe dair bir işaret olarak, bu bölgeden bir nebînin çıkacağına simgesidir. Fakat daha sonra Hz. İbrahim'in oğlu İshak doğar ve nebîler silsilesi onun soyundan devam eder.

Yahudiler ise sürekli kendilerinden elçi seçilmesinden öyle etkilenirler ki, kendilerini yüce bir ırk sayarak, diğer toplumlara karşı kendilerini üstün görürler. Yani

Yahudiler kendi ırkının üstünlüğünü Yahudi olmalarına bağlarlar. Fakat ırkın üstünlüğü onların düşündüğü gibi değil, aksine Kur'an'ın ifadesiyle, sadece içlerinden elçilerin seçilmesinden, Kitap ve Hikmet verilmesinden dolaydır. Bu nedenle onlar son nebînin gelişinden haberdar olarak, o nebînin yine kendilerinden seçileceğini umuyorlardı. Ve Yahudiler tüm belirtilere göre, son nebînin Mekke'den çıkacağını iyi biliyorlardı. Fakat buna rağmen, beklenen son nebî, babası Hz. İbrahim olan, Hz. İsmail'in soyundan geldi. İşte bu noktadan sonra Yahudilerin bütün işleri karıştı. Kitabı-Mukaddes'te, Yaradılış bölümünde, Hz. İsmail soyundan büyük bir milletin çıkacağından bahsedildiği için Yahudiler bunu çok iyi biliyorlardı. Bu olay Tevrat'ta şöyle anlatılır:

"(Allah, İbrahim'e dedi ki): "Ve cariye'nin oğlunu da bir millet yapacağım. Çünkü o senin zürriyetindedir" (Yaradılış 21/13)

"Ve Allah çocuğun sesini işitti. Ve

Allah'ın meleği göklerden Hacer'e çağırıp kendisine dedi ki: Neyin var Hacer? Korkma, çünkü bulunduğun yerden çocuğun sesini Allah işitti. Kalk, çocuğu kaldır ve onu kendi elinde tut, çünkü onu büyük bir millet yapacağım" (Yaradılış 21/17-18)

Yahudilerin Son Nebî Beklentileri

Şunu belirtmek gerekir ki, son nebînin gelişini açıklayan Kur'an, Tevrat ve İncil ayetleri bulunmaktadır.³ Bu ayetleri bilmelerine rağmen, Yahudiler son nebîye iman etmediler. Ve Kur'an bunun nedenini çok açık belirtmektedir:

Nefislerini ne kötü şeye değişip sattılar. Allah'ın kullarından dilediğine fazlından indirmesine hased ederek Allah'ın indirdiğini inkâr ettiler ve gazab üstüne gazaba uğradılar. Küfredenlere alçaltıcı bir azab vardır. (Bakara 2/90)

Ve devamla Allah şunları söylüyor:

De ki: "Her kim Cebrail'e düşman ise, bilsin ki o, Al-

lah'ın izni ile Kur'an'ı; önceki kitapları doğrulayıcı, müminler için de bir hidayet rehberi ve müjde verici olarak senin kalbine indirmiştir." (Bakara 2/97)

Sizin yanınızda olanı (Tevrat'ı) tasdik edici olarak indirdiğim şeye (Kur'an'a) imân edin ve O'nu inkâr edenlerin ilki siz olmayın... (Bakara 2/41)

Fakat Yahudilerin içinde son nebîyi bekleyenler ona derin bir teslimiyetle iman ettiler. Allah onlar hakkında Kur'an'da şöyle buyuruyor:

Ondan önce kendilerine kitap verdiklerimiz, O'na (Kur'an-ı Kerim'e) iman ederler. Ve onlara (Kur'an) okunduğu zaman: "O'na iman ettik, muhakkak ki O, Rabbimizden haktır. Biz, ondan önce de muhakkak ki (Allah'a) teslim olanlardık." dediler. (Kasas 28/52-53)

Tevrat ve İncil'de Son Nebînin Müjdesi

Allah Tevrat ve İncil'de ki son nebînin gelişini anlatırken, onun bilgisini Kur'an'da sadece iki ayetle

belirtmiştir. Aynı anda bu ayetler Kur'ân'ın diğer Kitapları tasdik edici özelliğini de göstermektedir. Allah şöyle buyuruyor:

Hatırla ki, Meryem oğlu İsa: "Ey İsrailoğulları! Ben size Allah'ın elçisiyim, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir peygamberi de müjdeleyici olarak geldim, demişti." Fakat o, kendilerine açık deliller getirince: "Bu apaçık bir büyüdür." dediler. (Saff 61/6)

İşte bu, son nebî müjdesi sadece İncil'de değil, Kur'ân'a göre Tevrat'ta da yer almaktadır:

Yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı buldukları o elçiye, o ümmî Peygamber'e uyanlar (var ya), işte o Peygamber onlara iyiliği emreder, onları kötülükten meneder, onlara temiz şeyleri helâl, pis şeyleri haram kılar. Ağırlıklarını ve üzerlerindeki zincirleri indirir. O Peygamber'e inanıp ona saygı gösteren, ona yardım eden ve onunla birlikte gönderilen nûr'a (Kurân'a) uyanlar var ya, işte kurtuluşa erenler onlardır. (A'râf 7/157)

Bu ayeti okurken akla şu soru geliyor: Son nebî müjdesi Tevrat'ta da yer alıyor,

ama hangi Tevrat'ta? Bugün, son nebînin adı, Tevrat'ın hangi bölümünde geçtiğini bilemediğimiz için, bunu söylemek çok zordur. Fakat Kur'ân bunu üstü kapalı olarak söylüyor. Demek ki daha önce yazılı olarak vardı, fakat daha sonra Yahudiler tarafından gizlenerek kaldırıldı! Sebabi de Kur'ân'ın tasdik edici özelliğini ortadan kaldırmak için. Bu konuda Allah şöyle buyuruyor:

Ey ehl-i kitap! Resûlümüz size Kitap'tan gizlemekte olduğunuz birçok şeyi açıklamak üzere geldi; birçok şeyi de (size) affediyor. Gerçekten size Allah'tan bir nur, apaçık bir kitap geldi. (Mâide 5/15)⁴

Fakat Kur'ân, kendisinden önce gelen İncil'in de Tevrat'ı tasdik ettiğini söyler.⁵ Evet, İncil Tevrat'ı doğrulayan ve tasdik eden bir kitaptır. O zaman İncil'de olan Tevrat'ta da vardır. İşte Yahudilerin oyunu asıl burada başlıyor. Eğer İncil Tevrat'ı doğruluyorsa, o zaman Tevrat farklı bir Tevrat olmalıdır ki, İncil'in yanlıgısı kolay ispat edilebilsin. Nitekim Yahudiler İncil'i bu yüzden kabul etmiyorlar.⁶ Bir de Kur'ân'da ki Tevrat'ın anlamı farklı, ama Yahudilerin Tevrat'a yükledikleri anlam çok daha farklıdır.

Yahudi geleneğinde Tevrat denildiği zaman, Musa (as)'a verilen beş kitabın ortak ismi inancı anlaşılır. Yani Tevrat eşittir Torah (İlk beş kitabın ismi Tanah değil)⁷. Belirtelim ki Tevrat Musa'ya verilen beş kitabın ortak ismi değildir. Bu Yahudilerin bir iddiasıdır. Ve İslâm geleneğinde de bu anlayış çok yaygındır. Fakat biz Kur'ân'ı dikkatli incelediğimiz zaman anlıyoruz ki Kur'ân'da gerçek manada Tevrat, İbrahim (as)'dan – İsa (as)'a kadar elçilere verilen bütün kitapların ortak ismidir, yani Eski Atik (Ahit). Yahudilerin bu kurnazlığa başvurmalarının sebebi ise bellidir. Nasıl ki daha önce İsa (as)'ı devre dışı bırakmaya çalıştılar, bu sefer de Muhammed (as)'ı devre dışı bırakmaya çalışıyorlar. Yahudilerin büyük bir çoğunluğu elçi olarak ne İsa (as)'ı, ne de Muhammed (as)'ı kabul ediyorlar. Onlara göre bu son nebîler Allah'ın elçileri değildir. Yahudilerin işine gelmeyen taraf ise İncil'de son nebînin gelişini müjdeleyen ifadeler olmasıdır. Bunun için Yahudiler Tevrat'ın manasını "beş kitaba" indirerek, İncil'in doğrulayıcı fonksiyonunu ortadan kaldırdılar ki, son nebî meselesi yalan ve uydurma olarak gözüksün.

Sen beklediğimiz peygamber misin? (Yuhanna 1/19-21)

Burada, yukarıda anlatılanlara dayanarak şu soruyu sormadan

geçemeyiz: Neden Yahudiler son nebînin geleceğini gizlediler ve Tevrat son nebî hakkında ne diyor? Tevrat'a baktığımızda Hz. Musa'ya verilen beş kitaptan biri olan Tesniye'de, şöyle bir ifade geçmektedir:

"Onlara kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım..." (Tesniye 18:18-20)

Bu ifadeyle ilgili birçok yorum yazılmıştır. Diğer taraftan bu ifade: *"Onlara kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım."*, tam olarak Hz. Muhammed'e işaret etmiyor. Onun için bu kısmı İslâm dünyasında tartışma konusu olmuştur. Hristiyanlar da bu ifadeye kendi anlamlarını yükleyerek, sözü edilen nebînin Hz. İsa olduğu söylemektedirler:

"Yahudi yetkililer Yahya'ya, "Sen kimsin?" diye sormak üzere Yeruşalim'den kâhinlerle Levililer'i gönderdikleri zaman Yahya'nın tanıklığı şöyle oldu – açıkça konuştu, inkâr etmedi– "Ben Mesih değilim" diye açıkça konuştu. Onlar da kendisine, "Öyleyse sen kimsin? İlyas mısın?" diye sordular. O da, "De-

ğilim" dedi. "Sen beklediğimiz peygamber misin?" sorusuna, "Hayır" yanıtını verdi" (Yuhanna 1/19-21).

"Yahya'ya gönderilen bazı Ferisiler ona, "Sen Mesih, İlyas ya da beklediğimiz O Peygamber değilsen, niye vaftiz ediyorsun?" diye sordular" (Yuhanna 1/25)

"Filipus, Nataneli bularak ona, "Musa'nın Kutsal Yasada hakkında yazdığı, peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yu bulduk" dedi" (Yuhanna 1:45)

"Allahın önünde sizi suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan, umut bağladığınız Musa'dır. Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim hakkımda yazmıştır (söylemiştir)" (Yuhanna 5:45-46)

Yani Yuhanna'da geçen bu ifadeler, Kur'an'ın son nebî Hz. Muhammed'dir dediğinin tasdikini boşa çıkarmış oluyor. Tabi ki işin aslı böyle değildir...

Yahudilerden Alınan Söz

Allah, vaktiyle İsrailoğullarına hitap ederek, onlara içlerinden nebiler seçmiştir. Seçilen her nebîye de kitap vermiştir. Allah daha önce elçiler gönderdiği kavimlerden nasıl söz almışsa, öylede Yahudilerden söz almıştır. Allah şöyle buyuruyor:

Hani Allah, nebilerden: "Ben size Kitap ve hikmet verdikten sonra nezdinizdekileri tasdik eden bir elçi geldiğinde ona mutlaka inanıp yardım edeceksiniz." diye söz almış, "Kabul ettiniz ve bu ahdimi yüklediniz mi?" dediğinde, "Kabul ettik" cevabını vermişler, bunun üzerine Allah: "O halde şahit olun; ben de sizinle birlikte şahitlik edenlerdenim." buyurmuştu. (Âli-İmrân 3/81)

Tarih boyunca Yahudiler tarafından yerine getirilmemiş olan bu önemli sözün gereği Allah devamlı nebiler ve elçiler göndermiştir. Allah Yahudi kavimlerine peş-peşe nebiler gönderdi (seçti) ki Yahudi toplumunu adaletle yönetsinler ve verdikleri söze (ahde) sadık kalsınlar. Fakat Yahudilerin bir bölümü hariç, birçoğu kendilerini Allah yoluna çağırana nebîlere ya zulüm ediyorlardı ya da onları öldürüyorlardı. Bunun gerçek kanıtları ise İlahî Kitapların hepsinde

bulunmaktadır. Bu konuda Allah şöyle buyuruyor:

"Yahuda kralları Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya zamanında Amots oğlu Yeşayanın Yahuda ve Yeruşalimle ilgili görüşü. Ey gökler dinleyin, ey yer-yüzü kulak ver! Çünkü RAB konuşuyor: "Çocuklar yetiştirip büyüttüm, ama bana başkaldırdılar. Öküz sahibini, eşek efendisinin yemliğini bilir, ama İsrail halkı bu kadarını bile bilmiyor. Halkım anlamıyor". Günahlı ulusun, suç yüklü halkın, kötülük yapan soyun, baştan çıkmış çocukların vay haline! RABbi terk ettiler, İsrailin Kutsalını hor gördüler, Ona sırt çevirdiler" (İşaya 1:1-4)

Kendilerine: "Allah'ın indirdiğine iman edin." denilince: "Biz sadece bize indirilene (Tevrat'a) inanırız." derler ve ondan başkasını inkâr ederler. Hâlbuki o Kur'an, kendi ellerinde bulunan Tevrat'ı doğrulayıcı olarak gelmiş hak Kitaptır. (Ey Muhammed!) Onlara: Şayet siz gerçekten inanıyor idiyse daha önce Allah'ın nebilerini neden öldürüyordunuz?" deyiver. (Bakara 2/91)

Ve onlara Allah'ın katından yanlarındaki (Kitab'ı) tasdik eden (Doğrulayan) bir resûl geldiği zaman, kitap verilenlerden bir kısmı, sanki bilmiyorlarmış gibi, Allah'ın Kitab'ını arkalarına attılar." (Bakara, 2/101)

Mekkelilerin Bir Nebî İstemeleri

Mekkeliler Allah'tan kendilerine bir nebî ve kitap gönderilmesini istiyorlardı. Çünkü bu iki şeyin bir millete verilmesi, o milletin çok yüce ve üstün nimetlere sahip olduğunu gösteriyordu. Ve bunun ne kadar önemli olduğunu Yahudi milletine bakarak biliyorlardı. Ve her fırsatta bunu dile getirerek şöyle diyorlardı:

Öküz sahibini, eşek efendisinin yemliğini bilir, ama İsrail halkı bu kadarını bile bilmiyor. (İşaya 1:1-4)

İşte bu, indirdiğimiz bereketli kitaptır. Ona uyun ve kendinizi koruyun ki ikram göresiniz. Yoksa kalkar: "Kitap bizden önceki iki topluluğa indirilmişti. Biz onların okuduklarından habersiz kaldık." diyebilirsiniz. Ya da: "Eğer o kitap bize indirilmiş olsaydı ona onlardan daha iyi uyardık." diyebilirdiniz. İşte size Rabbinizden açık bir belge, bir rehber ve bir ikram geldi. Bundan sonra Allah'ın ayetleri karşısında yalana sarılan ve onlardan yüz çevirenden daha kötü

kim olabilir? Ayetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmelerine karşılık azabın kötüsü ile cezalandıracağız.” (En’âm 6/155)

Mekkeliler bir elçi ve bir kitap verilmesini Allah’tan o kadar istiyorlardı ki, Kitapları ve elçileri olan Yahudilere karşı daha da dürüst ve ihlâslı olacaklarını dile getiriyorlardı. Fakat durum böyle olmadı:

Kendilerine bir uyarıcı gelirse, herhangi bir milletten daha çok doğru yolda olacaklarına dair bütün güçleriyle Allah’a yemin etmişlerdi. Fakat onlara uyarıcı gelince, bu, onların sadece tepkilerini arttırdı. (Fâtır 35/42)

“Öncekiler gibi bize de bir Zikir verilseydi, mutlaka Allah’ın ihlâslı kulları olurduk!” diyorlardı. Ama görmezden geldiler. Yakında öğrenecekler. (Sâffât 37/167)

Allah onların bu çağrılarına cevap vererek içlerinden bir nebî gönderdi ve şöyle buyurdu:

İyiliklerimizi tamamlayalım diye içinizden size bir de elçi gönderdik. O size ayetlerimizi okur, sizi geliştirir, size kitab’ı ve hikmeti öğretir; size bilmediğinizi öğretir. (Bakara 2/151)

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz. Allah Tevrat’ta da İncil’de de son nebînin geleceğinden bahsediyor. Fakat Yahudi ve Hristiyanların Allah’ın kitaplarıyla oynamaları sonucunda son nebî Hz. Muhammed değil, Hz. İsa olmuş oluyor. Bu da ister istemez Hz. Muhammed’i yalancı-resul vasfına düşürüyor. Kur’ân’a karşı da laf atarak onun Muhammed tarafından, önceki kitapları okuyarak yazıldığı veya yazdırıldığı ve İslâm’ın da uydurma bir din olduğu şeklinde asılsız iddialarda bulunuyorlar.

Bu nedenle Kur’ân’a baktığımızda, içinde bulunan kavramları Allah’ın ifade ettiği gibi kullanmak gerekiyor ki, aksi halde anlam kaymaları olur ve ayetlerin manası doğru anlaşılmaz. Bunun için de Müslümanların ilgili ayetleri birlikte okuyarak dikkatli olmaları gerekiyor.

Notlar

- 1 Neysâbüri, el-Müstedrek, II, 453. İbn Hibbân, Sahihu İbn Hibbân, XIV, 312. Yukarıdaki ifadenin yanı sıra bazı rivayetlerde “Ben Allah katında nebilerin sonuncusu olarak yazıldım. Oysa Âdem henüz kendi balçığında bulunuyordu” şeklinde ifadeler de yer almaktadır. Muhammed (s.a.v.)’in İbrahim (a.s.)’in duası, İsa (a.s.)’in müjdesi olduğuna dair

ifadeler Kur’ân’la örtüşmekle birlikte bu son ifadenin örtüşmediğini düşündüğümüz için bu ifadenin sonradan eklenmiş olma ihtimalinin yüksek olduğunu söylemeliyiz. Benzer rivayetler ve bunlar hakkında değerlendirme için bkz. Harun Ünal, Uydurma Hadisler, III, 49 vd.

2 Hacc 22/26-29.

3 A’raf 7/157; Saff 61/6.

4 Mâide 5/48.

5 Mâide 5/46.

6 Bkz. “Neden Çoğu Yahudi İsa’yı Mesih Olarak Kabul Etmiyor?” (<http://www.cennetvaadi.com/sorular/diger-sorular/neden-cogu-yahudi-isayi-mesih-olarak-kabul-etmiyor.>)

7 Yahudiler, Tevrat ismini verdikleri beş kitabın Allahü tarafından, Musa (as)’a indirildiğine inanmaktadırlar. Bu beş kitap; Tekvin, Huruc, Levililer, Sayılar, Tesniyedir. (ayrıca bkz: <http://www.dinimizislam.com/detay.asp?Aid=655>) (05.06.15).

Görseller

i.on5yirmi5.com/image/2014/02/21/393467.jpg